

QUEIPO DE LLANO SURT DE LA BASÍLICA DE LA MACARENA

Finalment, el 3 de novembre, les restes del general Queipo van sortir de la Basílica de la Macarena de Sevilla per a ser entregades a la família després de ser incinerades. Va ser enterrat el 1951 a la Basílica, acabada de construir el 1949 en un lloc on es reunien abans gent anarquista.

Gonzalo Queipo de Llano, nascut a Tordesillas, Valladolid, el 1875, participà en la guerra de Cuba i la del Rif. El 1930, durant la dictadura de Primo de Rivera, fracassa una conspiració contra la monarquia i s'ha d'exiliar; torna el 1932 amb la República i el 1936, amb els generals Mola i Sanjurjo, capitaneja el cop d'estat del 18 de juliol. Dirigeix l'aixecament com a cap de l'exèrcit del sud, exercint una brutal repressió

durant la guerra civil a Andalusia, amb 46.000 assassinats dels quals 4.000 a la capital, Sevilla.

D'una repressió que va continuar en la dictadura amb més de 100.000 víctimes andaluses. També crea 5 camps de concentració i d'extermini i destaquen les seves locucions radiofòniques nocturnes insultants contra la República.

El dissabte 5 de novembre, milers de persones d'arreu d'Andalusia van arribar a Sevilla i cap al vespre, ja fosc, il·luminaren el

riu Guadalquivir amb 46.000 torxes portades per la gent embarcada en petits vaixells. Després, ja en terra, es manifestaren en silenci amb múltiples banderes andaluses, negres, roges, roig negres, liles i republicanes fins arribar a la Basílica amb les pancartes : "Queipo, asesino! Verdugo del pueblo. ¿Dónde enterrasteis a Federico Garcia Lorca, poeta del pueblo y simiente de libertad?" i "El sueño de justicia y libertad de los compañeros asesinados es también nuestro sueño. Ni olvido ni perdón". A continuació col·locaren les torxes dintre la Basílica amb els noms de les víctimes del general botxí condecorat amb la Laureada de San Fernando i amb més condecoracions per servir la Pàtria tant lleialment.

